

وخامت اوضاع بحرانی کشور، خطر درگیری نظامی، و ضرورت هماهنگی میان نیروهای اپوزیسیون!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

گسترش دامنه‌ی جنگ اسرائیل در غزه به لبنان و درگیر شدن مستقیم نیروهای نیابتی و متحد جمهوری اسلامی در این جنگ، امکان حمله‌ی نظامی به ایران را افزایش داده‌است. قتل حسن نصرالله رهبر حزب الله به دنبال ترور اسماعیل هنیه در تهران و واکنش جمهوری اسلامی با موشک‌باران دوباره‌ی اسرائیل، راه را بر حمله‌ی متقابل اسرائیل گشوده‌است. حمله‌ای که می‌تواند کشور ما را در درگیری نظامی گسترده‌تری گرفتار سازد. خصومت با غرب به خصوص آمریکا، نفی موجودیت اسرائیل و حضور نظامی در مناطق بحرانی منطقه، سیاست «عمق استراتژیک» و سازماندهی نیروهای شبه نظامی تحت عنوان «محور مقاومت» علاوه بر تبدیل شدن جمهوری اسلامی به عامل تشنج در منطقه، درگیر شدن کشور در تقابل‌های نظامی در شرایط بحرانی کنونی را، به یک امر خطرناک تبدیل کرده‌است.

مسئولیت این وضع قبل از همه به عهده‌ی جمهوری اسلامی است، که از همان آغاز موجودیت‌اش خود را یک طرف جنگ با اسرائیل تعریف کرده و یک پای اصلی سازماندهی «محور مقاومت» بوده و امکانات کشور را در جهت سازماندهی چنین مناسباتی هدر داده‌است و امروز سایه‌ی یک درگیری نظامی ویرانگر را بر سر کشور گسترانده‌است.

کشور ما روزهای دشواری را پشت سر می‌گذارد. رژیم با تمام قوا در صدد حفظ حاکمیت سیاه خود بر مردمی است که خواهان برچیدن بساط آن هستند و هم‌چنان به سیاست سرکوب و اختناق، ادامه می‌دهد. فعالان صنفی و سندیکائی، هم‌چنان بازداشت و محکوم به زندان می‌شوند. گرانی، تورم، بیکاری و رکود، گسترده‌تر می‌شود. تجمع‌های کارگران، معلمان، بازنشستگان و ... مورد یورش قرار می‌گیرند. سخنگوی دولت رسیدگی به مطالبات کارگران، معلمان، بازنشستگان و پرستاران را، جزو اولویت‌های دولت

نمی‌داند و خواست‌های آن‌ها برای برخورداری از زندگی بهتر، طبق معمول با سرکوب پاسخ داده می‌شود. هیچ چشم‌اندازی برای بهبود وضعیت مردم وجود ندارد، برعکس هر روز بخش بیشتری از جامعه به زیر خط فقر سقوط می‌کند. مهاجرت از کشور ابعاد توده‌ای به خود گرفته‌است، آن‌هایی هم که مانده‌اند به شدت ناراضی‌اند.

جمهوری اسلامی در طول ۴۶ سال گذشته کشور ما را در زمینه‌های بسیاری با تحمیل یک نظام قرون وسطائی به قهقرا برده و جز ویرانی اقتصادی، اجتماعی و بازداشت و قتل و کشتار هزاران تن، ارمغان دیگری نداشته‌است. امروز هم با سرکوب جنبش‌های مردمی، هم‌چنان در تقلاي حفظ حاکمیت منحوس خود بر سرنوشت مردم و کشور است، اما هیچ نیروی دیگری جز اراده‌ی مردم ایران، قادر نخواهد بود که کشور ما را از چنگ این نظام نجات دهد. آزادی سوار بر بمب‌افکن‌های قدرت‌های خارجی وارد کشور نخواهد شد، نیروی آزادی‌بخش در درون کشور و در اراده‌ی مردمی است که در جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» به صحنه آمدند و راه رهایی را هموار ساختند.

تهدیدهای اخیر نتانیاهو رئیس جنایتکار دولت دست راستی اسرائیل به ویرانی کشور، نشان‌دهنده‌ی عزم دولت دست راستی اسرائیل برای گسترش دامنه‌ی جنگ کنونی در غزه و لبنان و عمل به طرح شوم این دولت، برای تغییر نقشه‌ی خاورمیانه با تخریب و خونریزی بیشتر است. همان‌گونه که در غزه شاهدیم، قربانی اصلی درگیری نظامی بین دولت اسرائیل با جمهوری اسلامی، قبل از همه مردم بی‌دفاع و زیرساخت‌های موجود کشور خواهند بود. مایه‌ی تاسف است که تهدید نتانیاهو، مورد تشویق بخشی از اپوزیسیون رژیم قرار گرفته‌است.

در چنین شرائطی نیروهای اپوزیسیون عدالت‌خواه و دموکراتیک کشور نباید دست روی دست بگذارند و منتظر حوادث باشند. تشویق دولت نتانیاهو به حمله‌ی نظامی به کشور به همان اندازه مغایر با منافع مردم و کشور است، که ایستادن در کنار حکومت فاسد و مستبد جمهوری اسلامی، که خود مسبب چنین شرائط مخاطره‌آمیزی برای ایران است. اپوزیسیون جمهوری اسلامی باید با صدای بلند مخالفت خود را با هرگونه حمله‌ی خارجی اعلام کند و هم‌زمان خواستار برکناری جمهوری اسلامی، به عنوان عامل اصلی همه‌ی مصائب دامنگیر کشور شود. نیروهای اپوزیسیون با هر برنامه‌ای که برای آینده‌ی ایران دارند، هر اختلافی که با یکدیگر دارند، بر اساس حداقل‌ها و مشترکاتی که دارند باید برای ایجاد نوعی از هماهنگی که نیاز شرایط کنونی است، تلاش مضاعف کنند و راه برآمد بیرونی مشترک را هموار سازند. ما به سهم خود در این عرصه، همواره بر گفتگو و هم‌فکری و هماهنگی بین نیروهائی در درون اپوزیسیون که به دموکراسی، سکولاریسم و پلورالیسم باور دارند و در این راستا به انتخابات آزاد، فضاوت صندوق رای، پذیرش نتیجه‌ی آن و تشکیل مجلس موسسان برای تدوین قانون اساسی جدید پایبند هستند، تاکید کرده‌ایم و امروز هم امکان رسیدن به چنین هماهنگی را در درون بخش بزرگی از نیروهای اپوزیسیون برای مقابله با درگیری نظامی و دخالت خارجی در امور کشور و قبل از همه برای کمک به شکل‌دادن به نظام آینده‌ی کشور ضروری می‌دانیم.

حزب چپ ایران، نیروهای مردمی جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» را به اعتراض علیه جنگ‌طلبان و جمهوری اسلامی فرامی‌خواند، همه‌ی جریان‌های سیاسی و بلوک‌های مختلف درون اپوزیسیون اعم از چپ، جمهوریخواه و دموکرات را به هماهنگی بر سر اشتراکات خود در مقابله با رژیم جمهوری اسلامی و جنگ‌طلبان از هر نوع آن دعوت می‌کند.

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

۲۷ مهر ۱۴۰۳ - ۱۸ اکتبر ۲۰۲۴